

ikke paa nogen Maade stemme for den, før en vis Del af Højesteret har omvendt sig, eller Befolkningen i øvrigt ikke længere er til at styre.

Det kan godt være, dette Standpunkt er logisk, men indviklet synes det mig ganske vist ogsaa at være. Jeg har i hvert Fald selv et Standpunkt, som er langt lettere at administrere for mig selv personlig; det gaar nemlig ud paa, at naar jeg er en varm Tilhænger af en Sag, saa stemmer jeg for den alle Vegne, hvor jeg kan komme til det, og jeg opsætter ikke min Afstemning, til en Del af mine Modstandere har opgivet deres Overbevisning, for det er saa forfærdelig vanskeligt at faa dem til det. Dette er dog ogsaa en Form for Logik, og saa har den oven i Købet den Fordel, at den gaar langt lettere i Folk end det ærede Medlems.

Det ærede Medlem Hr. Axel Møller fremsatte forskellige Bemærkninger vedrørende offentlig Votering og drog særlig Paralleller mellem Højesterets Stilling og Rigsdagens, eller vel rettere mellem den enkelte Dommers Stilling og det enkelte Rigsdagsmedlems Stilling. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem gjorde dette, det ærede Medlem kan jo dog godt se, at enhver Sammenligning her halter af mange forskellige Grunde, det blev allerede paavist af det ærede Medlem Hr. Zahle, da han kort efter havde Ordet. Stillingen for den Dommer, der har haft en enkelt konkret Sag til Behandling, er overmaade forskellig fra Stillingen for de enkelte Rigsdagsmænd, der skal afgive Stemme i Hundreder af omfattende Lovforslag med Tusinder af Paragraffer, gennemgaaet i 50 forskellige Udvalg. I første Tilfælde drejer det sig desuden om en konkret Retsafgørelse i en konkret Sag, i det sidste drejer det sig ofte om store politiske Afgørelser, om Principsspørgsmaal o. s. v. Den ene Virksomhed ligner i Virkeligheden ikke den anden, det mindste, naar man ser nærmere til.

Det ærede Medlem Hr. Axel Møller er utilfreds med mit Forslag om, at et Vidne skal være fritaget for at oplyse sin strafbare Fortid, naar der er gaaet 5 Aar, siden han sidst har været straffet; det ærede Medlem mener i hvert Fald, at man kan finde en Maade, paa hvilken Oplysningen kan komme Dommeren og eventuelt Nævningerne til gode uden i øvrigt at skade. Jeg tror ikke rigtigt herpaa; hvis man først gaar ad den Vej, vil det hurtigt vise sig uholdbart ikke ogsaa at give Aktor og Defensor i Sagen Adgang til den Viden, for at de til Oplysning for Dommeren og for Nævningerne kan belyse dette Vidnes Troværdighed, og saa er der

ikke vundet noget ved det hele; derfor vil jeg saa nødig gaa videre, end Forslager gaar. Jeg ser heller ikke nogen virkelig Grund til ikke at forsøge at skaane de Mennesker, der i de sidste 5 Aar ikke har forset sig.

Det ærede Medlem Hr. Axel Møllers Udtalelser om det saakaldte justitsministerielle Monopol ved Embedsbesættelser, særlig ved Embedsbesættelser i Landsretterne, samt hans Statistik vilde have gjort et uudsletteligt Indtryk paa mig, hvis jeg for det første ikke havde kendt dette Materiale i Forvejen og for det andet havde set noget Forsøg fra det ærede Medlems Side paa at imødegaa min Paastand om, at med de nuværende Dommerlønninger melder der sig sjælden nogen, der er i Stand til med Hensyn til Kvalifikationer at tage Konkurrencen op med de dygtige og i øvrigt veluddannede Embedsmænd i Justitsministeriet, som faar disse Embeder. Ved Kvalifikationer tænker jeg ingenlunde paa den juridiske Eksamen, men paa den samlede Uddannelse. Vil det ærede Medlem ikke venligst oplyse mig om, hvor de dertil egnede Emner græsser, saa skal jeg ikke undlade for mit Vedkommende at bryde dette saakaldte Monopol.

Endnu vil jeg blot sige til det ærede Medlem Hr. Axel Møller, at § 130 i Lovforslaget ikke efter min Formening foreskriver, at Dommeren som Hovedregel skal afhøre sigtede. Praksis vil vise, hvad der vil blive Hovedregelen. Men dette Spørgsmaal er vist i øvrigt saa gennemdrøftet baade gennem Indsendere af Artikler i Pressen og her ved første Behandling, at vi nu kan drøfte det videre i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Zahles Udtalelser om Højesteretsafgørelsernes Stilling interesserede mig endnu mere, efter at det ærede Medlem forleden havde Lejlighed til nøjere at gøre Rede for, hvorledes han begrundede sit Syn, og jeg vil meget haabe, Udvalget vil drøfte dette Spørgsmaal.

Som jeg nævnte i Begyndelsen af min Tale i Dag, kom det ærede Medlem Hr. Pürschel ind paa mange interessante, saglige og tekniske Betragtninger. Jeg ved ikke, om jeg vilde være i Stand til paa staaende Fod at svare paa dem alle, jeg tror det ikke, men selv dem, som jeg er i Stand til at imødegaa efter min Mening paa staaende Fod, vil jeg i Hovedsagen lade ligge, fordi det er Betragtninger af den Art, at de langt bedre egner sig til en virkelig Drøftelse med sagkyndig Bistand i Udvalget ved Forhandlingerne dér.

Det ærede Medlem rejste dog et bestemt